

tvojo rano položili, ampak Te bo sam božji Sin pred vsemi svojimi angelji in svetniki pohvalil, rekoč: Blagor Tebi, zvesti hlapec, ker si bil v malem zvest, boš črez veliko postavljen! Pojdi v veselje svojega Gospoda! — Mat. 25, 21. Oni so mi pa odgovorili, bolj s pogledom, kakor z besedami: »Resnično, prijatelj, le delajmo, dokler je dan, zakaj hitro pride noč, ko nam delati ne bode moč«.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja:

Podšreda 67 fl., Sv. Benedikt v slov. gor. 9 fl. 70 kr., Ptuj 4 fl. 96 kr., Selnica 12 fl., Sv. Marjeta na Pesnici 5 fl., Čadram 12 fl., Sv. Janž na Dravskem polju 20 fl.

Gospodarske stvari.

Nekaj o gnojenji in gnojilih.

(Dalje.)

Kakor toraj razvidimo, je naš mešani gnoj, katerega smo brez živine vkup spravili, več vreden, kakor pa čisto živinski. Se ve, da ga moramo pustiti tako dolgo ležati, da popolnoma razpade. Posebno saje, kakor tudi nekatere druge stvari bi včasih celo škodile, ako bi jih neposredno rastlinam dodali. V kupu pri vrenji se pa vse snovi premenijo kaj vgodno za rastlinsko brano. Za to pa moremo vse to na toliko široki, kakor visoki kup spraviti in za primerno vlažnost skrbeti. Najbolje je z gnojnicjo polivati, vsled česar bo dobil gnoj še več hranilnih snovij, razun tega bode pa tudi hitreje razpadal, katero razpadanje je posledica vrveža. Pri tem se bode tudi nekoliko organskih snovij (med tem mogoče posebno pri neprimernem ravnanji, dušca) razgubilo, vsled česar se bode kup sicer nekoliko, mogoče za kacijh 30% zmanjšal, toda hasnive reči v sebi ohranil. S takim mešanim gnojem zamoremo pa najmanj dvakrat toliko pognojiti, dvakrat tolikim rastlinam vstreči, kakor pa z isto vtežno množjo živinskega gnoja. Se ve, da se ne bode gospodar pri zbiranju snovij za tak gnoj ravnal ravno po gorenjih vtežnih delih, vse eno je pa dobro, da si pojedine dodane snovi zapisuje, da zamore potem tudi brez kemika dobroto svojega mešanega gnoja ceniti. Zato smo pa tudi v našem primeru navedli jednako povsod po 1000 vtežnih delih, da zamore vsaki gnojilno vrednost enega odpadka proti družemu primerjati. Po dobroti dodamo od tega potem več ali manj vsaki trti, vsacemu drevesu, kakor nas v kratkem že sama skušnja nauči.

Opomniti moramo, da je treba tak mešani gnoj večkrat prekopavati, mešati in sicer ne samo, da se pojedine snovi bolje premešajo, temuč tudi, da vse snovi enakomerno razpadajo in da se plevelnih rastlin seme vniči. V sredini je najbolj toplo, toraj tudi razpadanje najjače, med tem, ko je od strani hladneje, toraj snovi jako slabo ali celo nič ne razpadajo. Ako ni nam tak gnoj dovolj močen, zamoremo ene ali druge snovi več dodati, da ga v pravo razmerje spravimo. Kolikor bolj močen je, kolikor več hranivih snovij ima, tolikanj ceneje nam bode delo gnojenja. V tem učnem slučaju, stala bi nas voznja ali nošnja v vinograd okoli polovico manj, kakor od živinskega gnoja, kajti potrebujemo ga samo polovico toliko za toliko rastlin, kakor od živinskega gnoja.

(Dalje prih.)

Bučelno satovje.

Kdor ima premične satnike v panju, lahko porabi prazno, snažno satovje in s tem prihrani bučelam veliko dela. Prazno satovje se mora v zaprtih posodah

zvepljati in skrbno hraniti, sicer ga molji hitro vgonobijo. Posebne previdnosti je treba, kedar dodajesh panju prazne sate, na to, da mu ne priložiš od molja okuženih. Molj je vosku velik sovražnik, vgonobil je že marsikateri panj, in ker se v pajčino zaprede ne morejo mu bučele do živega. Prazno satovje v panju ne puščaj nikoli prosto in žrela naj bodo vedno tako visoka, da le bučele lahko noter in ven letajo, sicer zlezejo tudi miši in neke velike veše v panj in delajo veliko škodo.

Prav lahko se hranijo in na satnike prilepijo s posebnim strojem napravljene voščene srednje stene, na katere bučele rade celice delajo, in kar je najbolje, morajo samo celice za delavke delati.

Čudno je pri bučelah to, da dostikrat tretjino in še več trotovih celic delajo, in znano je, da čem več je trotov, tem slabši bode panj in za vplemenjenje matice je le eden sam trot potreben. Če imaš prazno trotovo satovje, dolagaj ga le v času najboljše paše in nikoli novemu roju!

F. P—k.

Sejmovi. Dne 11. marcija v Mariboru. Dne 12. marcija pri Sv. Juriji na južni železnici, Sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Selnici in v Slov. Gradci. Dne 15. marcija v Arveži. Dne 16. marcija v Imenem (za svinje.) Dne 17. marcija v Lembergu, v Podčetrtku in v Trbovljah. Dne 18. marcija pri Sv. Trojici v slov. gor. in v Poličanah (za svinje.)

Dopisi.

Z Ribnice. (Pogreb mladega Alojzija.) Milo se stori človeku, ko vidi lepo rožico v najlepšem cvetju pokošeno na travniku veneti. Srce mi trepeče, videti mladega golobčeka v krempljih jastreba preminiti. Ne-popisna je tuga dobrih starišev, če vidijo svojega ljubljence — malo dete — v velikem trpljenji umirati. Ali še več nego, krasno cvetko, mladega golobčeka ali drobne deteta, še več je ljubi Bog terjal od dobrih starišev, vrlih bratov in sestre Vetušekovih, ko jim je vzel ponos njih življenja in nado v starosti, mladega Lojzeka. Ker je mali deček v šoli izvrstno napredoval ter je po svojem bistrem umu in lepem vedenji že zgodaj kazal, da je za kaj višjega namenjen, kakor je trdo delo kmeta, pošljejo ga stariši v Maribor na realko, drugo leto pa ga vpišejo v učiteljsko pripravnišče. Tu je toliko napredoval, da bi bil že v dveh letih dosegel svoj cilj, ko ne bi bila božja previdnost sklenila drugače. Ko je o božiču prišel na počitnice domu, zbolel je naglo na hripi, katerej se je kmalo pridružila jetika in še več drugih boleznij, katere so po sedem tednov dolgem, hudem trpljenji ukončale naposled mlado bitje, starišem in rodbini v neizrekljivo žalost, nam v sočutno pomilovanje. Kako čutijo dobri ljudje žalost z otožnimi, kazal je pogreb dne 16. februvarija, ki se ga je udeležilo obilno ljudstva, pa še več bi ga bilo, ko bi se za gotovo vedelo povsod, da ga bojo iz Št. Lovrenske župnije pri nas pokopali. Ko so vlč. g. župnik v krasnem nagrobnem govoru ga primerjali z veličastnim njegovim patronom sv. Alojzijem, kakor morje neizmerna je bila žalost starišev in rodbine, nam pa je ta primera v veliko zaupanje. Potolazite se dobri starši, bratje in sestre, obrišite solze si, prijatelji pokojnega, saj Lojzeka niste zgubili! Verujte, da ga je kot krasno cvetko, katere ne sme poškoditi hudobni svet, presadil ljubi Oče nebeški v boljši vrt, kjer mu ne bo več truda z učenjem, ne težav z bolečinami, kjer mu je že tako zgodaj v plačilo za vse to — večno veselje. Ko bo enkrat tudi Vam dotekla ura življenja in boste nastopili dolgo pot v večnost, zaupajte,